

Ovo su dirljiva kazivanja onih koji su se ogriješili prema Allahu, dž.š., uvidjeli svoje greške, vratili se Allahu i od Njega iskreno oprost zatražili. U ovoj knjizi naći ćete kazivanja poznatih ashaba, tabi'ina, javnih ličnosti našega doba, a među njima su i Ebu Hurejre, Ka'b ibn Malik, Malik ibn Dinar, Jusuf Islam, Harun er-Rešid, Sejjid Kutb...

101 TEVBA

KAZIVANJA POKAJNIKA I POKAJNICA

101 TEVBA

KAZIVANJA POKAJNIKA
I POKAJNICA

HANI EL-HADŽDŽ

NASLOV IZVORNIKA:
مِائَةٌ حِكَايَةٍ وَ حِكَايَةٌ مِنْ حِكَايَاتِ الثَّانِيَيْنِ وَ الثَّانِيَاتِ
Hani El-Hadždž

Izdavač	Harfo-graf, Tuzla
Urednik	Kemal Imamović
Prijevod sa arapskoga	Asmir Imamović
Prepjev stihova	Šemsa Mujkanović
Redakcija	Zahid Mujkanović
Recenzenti	Besim Čanić mr. Osman Kozlić
Tehnička obrada i korektura	Zahid Mujkanović
Dizajn korice	Studio El-Merkez el-'asri, Kairo
Štampa	Harfo-graf, Tuzla
Za štampariju	Ševkija Mešić
Tiraž	1.000

CIP - Katalogizacija u publikaciji
Nacionalna i univerzitetska biblioteka
Bosne i Hercegovine, Sarajevo

297.134

EL-HADŽDŽ, Hani
[Sto jedna Tevba]
101 Tevba : kazivanja pokajnika i pokajnica /
Hani El-Hadždž ; [prijevod sa arapskog Asmir
Imamović ; prepjev stihova Šemsa Mujkanović]. -
Tuzla : Harfo-graf, 2004. - 160 str. ; 21 cm

Prijevod djela: 100 hikajetin we hikajetun
mine-t-taibine we-t-taibati

ISBN 9958-802-44-9

COBISS.BH-ID 6503174

Mišljenjem Federalnog ministarstva obrazovanja i nauke, Sarajevo broj
04-15-713/04. od 20. 02. 2004. godine, knjiga »101 tevba« oslobodena je
plaćanja poreza na promet proizvoda.

Hani El-Hadždž

101 TEVBA

KAZIVANJA POKAJNIKA I POKAJNICA

Tuzla, 2004.

PREDGOVOR

Hvala Allahu Plemenitom, Darežljivom, Milostivom, Koji tevbu prima, Koji grijehe prašta i žestoko kažnjava, Koji voli pokajnike i one koji se čiste, Koji oprašta onima koji se Njemu vraćaju i oprost od Njega traže, Koji zanemaruje kada se nehotice prema Njemu pogriješi i prihvata isprike. Njemu pripada velika i blagoslovljena hvala kako i dolikuje Njegovoj plemenitosti i uzvišenosti.

Salavat i selam Allahovom Vjerovjesniku i Njegovom odabraniku Muhammedu, Pečatu Vjerovjesnika i Vođi odabranika i njegovoj porodici i njegovim ashabima. Uzvišeni Allah je rekao:

Reci: "O, robovi moji koji ste se prema sebi ogriješili, ne gubite nadu u Allahovu milost! Allah će, sigurno, sve grijehe oprostiti. On doista, mnogo prašta i milostiv je (Ez-Zumer, 53).

Ovaj ajet je poziv svim griješnicima da se Allahu, dž.š., pokaju i predaju i obznana da Uzvišeni Allah oprašta sve grijehe onima koji se pokaju i napuste griješenje, čak kada bi ih bilo koliko je morske pjene.

Srce ponekada postane nemarno i surovo i udalji se od Allahova puta, ali je važno da ova nemarnost ne potraje i da je ne iznenadi smrt. Ono mora požuriti svome Gospodaru, dž.š., da Mu se pokori i da iskoristi ovu nemarnost kako bi iskreno Allahu, dž.š., kajanje iskazalo, jer ono ne zna kada i gdje će ga smrt zadesiti.

DVIJE VELIKE KORISTI OD POVREMENIH GRIJEHA

Uzvišeni Allah, iz Svoje mudrosti, ponekad učini da srca robova postanu nemarna i počine neke od grijeha, jer kad bi ona kotinuirano bila trezvena onako kako bivaju dok su potpuno Allahu predana na Njegovom putu, ne bi nikada grijeha počinili. Međutim, kada ponekad i pogriješe, u tome imaju dvije velike koristi:

Prva korist: Priznanje grješnika da su pogriješili prema Gospodaru, jer kada glavu obore i inat pobijede, Allahu, dž.š., je to draže od mnogih dobrih djela. Jer, kada je čovjek stalno u pokornosti Uzvišenom Allahu, to izaziva kod njega umišljenost i oholost, a u hadisu stoji: "Kada ne bi griješili zadesilo bi vas nešto teže od grijeha, a to je umišljenost" (Tirmizi).

Hasan kaže: "Kada bi čovjek uvijek bio u pravu i kada bi svako njegovo djelo bilo dobro, mogao bi i poludjeti od umišljenosti."

Drugi opet kažu: "Grijev zbog kojeg zavisim od Allaha draži mi je od pokornosti za koju mislim da zbog nje imam neku privilegiju kod Njega."

Jecaj grješnika draži je Allahu od glasa onih koji Ga slave. Jer glas onih koji ga slave "možda" prati svijest o ovisnosti prema Allahu, a jecaj grješnika sigurno ukrašava predanost i osjećaj ovisnosti o Allahu.

Hasan kaže: "Rob počini grijeh i ne zaboravlja ga i boji ga se sve dok ne uđe u Džennet." Jer, kada čovjek pogriješi, pokajat će se; i kada nešto propusti, žalit će; i kada skrene, na pravi put vratit će se; i kada nešto propusti, nadoknadit će i vratiti se sa ruba strasti na obalu spasa, kao što neko reče:

*Zjenico oka moga,
meni potrebna ti si,
a što je između nas dvoga,
to jesu moji grijesi.
Zjenico oka moga,
Utopljenik ja sam ti,
pa primi ruku utopljenika,
da se na tebe osloni.*

Druga korist: Oprost i milost Allahova za roba, jer Allah, dž.š., voli da prašta i Njegova imena su El-Gaffar (Koji mnogo prašta), El-Afuwwu, (Koji prašta) i Et-Tewab (Koji pokajanje prima) (*Edilletu-l-esma'i-l-husna*, El-Ilm).

Kada ljudi ne bi grijehili, za koga bi onda bio oprost i magfiret?

Ovo nije ohrabrivanje da se griješi nego poziv na pokajanje, jer Allahova vrata su otvorena, Njegove blagodati prema nama su velike i one odlaze i dolaze. Kako se ljudi usuđuju grijehiti, a zbog grijeha nestaju blagodati i dolazi Allahova, dž.š., kazna. Uzvišeni Allah kaže:

To je zato što Allah neće lišiti blagostanja narod kome ga je podario-sve dok se on sam ne promijeni, (El-Enfal, 53).

POSljedICE GRIJEHA

Evo samo nekih od posljedica grijeha:

1. nema berićeta u onome čime je opskrbljen,
2. otežavanje stvari,
3. otuđenost roba od Allaha,
4. otuđenost roba od drugih ljudi,
5. tmina koju stvarno osjeća u svome srcu kao što primjećuje tminu mrkale noći,
6. mlitavost srca i tijela,
7. lišenost pokornosti i znanja,
8. grijesi proizvode druge grijeha,

9. grijehenje je uzrok ljudskog omalovažavanja Gospodara, dž.š.,

10. slabljenje volje srca,

11. gubitak stida, pa grijeh postane običaj,

12. najezda nedaća i gubitak blagodati,

13. čovjek postaje zarobljenik šejtana i svojih strasti,

14. grijesi učine da čovjek zaboravi sebe, a kada čovjek zaboravi sebe, zanemari, upropasti i uništi svoju dušu.

Nakon što smo vidjeli posljedice grijeha trebalo bi požuriti sa pokajanjem, kako se čovjek ne bi uzoholio i pomislio da će Allah, dž.š., zanemariti njegovo grijehenje. Ibn Kajjim, Allah mu se smilovao, kazuje: "Ima jedna stvar u vezi sa grijehom koju mnogi zanemaruju. Radi se o tome da grijehnici u trenutku grijeha ne osjećaju uticaj grijeha ili ga osjete, ali brzo zaborave. Tako rob pomisli da se neće promijeniti poslije toga, a u suštini, stvari stoje kako reče pjesnik:

*Ako zid ne digne prašinu prilikom pada,
Nakon pada nema prašine,* (El-Dževab el-kafi).

Subhanallah! Koliko ljudi je ova stvar uništila, koliko blagodati je odnijela, a koliko nedaća privukla? A koliko je onih koji se prevare i zaborave. Kada bi grješnik znao da grijeh uništava, pa makar i poslije izvjesnog vremena, baš kao što otrov uništava i kao što zacijeljelu ranu prljavaštinja uništava.

UVJETI POKAJANJA

Da bi tevba bila primljena kod Allaha, dž.š., ona mora ispunjavati tri uvjeta:

1. prestanak grijeha,
2. iskreno kajanje zbog grijeha,
3. čvrsta odluka da se grijehu više nikada ne vraća.

Ako nedostaje makar jedan od ova tri uvjeta, tevba nije ispravna.

A ako je grijeh učinjen prema drugom čovjeku, onda tevba ima i četvrti uvjet: da se ispoštuje pravo onoga čije pravo je ugroženo. Pa, ako je u pitanju novac ili nešto slično, dug se mora vratiti, ako je u pitanju kazna za klevetu potrebno je omogućiti izvršenje kazne ili traženje halala, ili, ako je ogovaranje, također zatražiti halal.

Hasan je rekao: "Iskreno pokajanje je kajanje srcem, traženje oprosta jezikom, napuštanje grijeha dijelovima tijela i nakana da se više nikada ne vrati grijehu."